

– Startet etter salget av Kjelleren

Det må være lov å si det; bildene som plutselig står utstilt i rommet til venstre når du kommer inn på Sisa i Bossekop - er faktisk skikkelig gode.

Av **Arne Hauge**
arne.hauge@altaposten.no

Skikkelig. Vi mener det. Vi hadde sagt løp og kjøp dersom det var en salgsutstilling, bare at det er det ikke. I alle fall ristet kunstner Karl Helge Vannebo på hodet, med forbehold om at han i lyden fra rytmejam'en fra naborommet oppfattet spørsmålet rett.

Fram med saksen

– Det var hyggelig sagt, sa kunstneren da vi sa maleriene var fine.

– Og hyggelig at noen med kunnskap om bruk av saks valgte å klippe snoren og åpne utstillingen. Og trivelig at folk ville komme og se, sa Vannebo, før han etter kort tenkepause beskjedent føyde til at det kun er tale om en testutstilling. Hans malerier skal henge en tid, tre uker ble antydnet, så skal andre få vise seg fram.

Rommet som gjengen i anledning Vannebo-testen og de senere utstillingene har laget i stand, er for øvrig nokså utypisk Sisa. Dust og dempet og stillferdig.

Noe med g

– Det er et nyåpnet... Vannebo leter etter rett ord. Det er et meget staselig begrep. – Hva er det nå det heter igjen?

FAVORITTEN: Vinter. Styggevær og skapninger som står han av, er Karl Helge Vannebos favoritt. (Foto: Arne Hauge)

– Hva da?

– Dette rommet. Vannebo favner rommet med en gest fra hånden. – Når man har et rom med ting hvor folk kan komme å se?

– Museum?

– Nei, ikke det.

Vannebo snur seg og roper om John-Tore aner hva det heter.

– Galleri! ropes det til svar.

– Galleri, sier Karl Helge stillferdig.

Rommet med den doble funksjon

Aha, det er et nyåpnet galleri på Sisa! Det visste vi ikke for fem minutter siden. Det

er sånt som plutselig skjer, og som man ofte aner urovekkende lite om på forhånd idet man entrer den sisaiske port fra E6-siden av downtown Bossekop.

Martinsen hilser innom og bekrefter våre mistanker om rommets doble funksjon:

– Dette galleriet er også tenkt som et terapirrom. Et stille rom for ettertanke hvor kunsten bidrar til den gode samtalen, sier han.

Det var i det herrens år...

Akkurat. Vi spør kunstneren hvor mye tid som ligger bak maleriene, de dekker samtli-

ge vegger i en meget profesjonell og kyndig ivaretatt presentasjon.

– Å, det begynte nok da jeg solgte Kjelleren, du husker det utestedet? Det var nok i 97 eller 98. Bildene er malt fra da til nå. Det er oljemalerier, forklarer han.

– Men, hva heter utstillingen?

Smak og behag

– Aner ikke. Finn på noe, sier Vannebo.

Ok, utstillingen heter AnerIkke - Finnpånoe. Egentlig passende nok, siden Vannebos kunsteriske uttrykk har sterke samiske aner, selv om han selv har alt annet enn det.